

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Pascal Iuliana în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Nițu Andrei Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat
mun. xxxxx str. xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 01.09.2017 – până la 16.05.2018

instanța de apel:

de la 07.06.2018 – până la 13.11.2018

instanța de recurs ordinar:

de la 28.01.2019 – până la 18.06.2019

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul central din 16 mai 2018, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, Nițu Andrei Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, la 4 ani 6 luni închisoare.

Conform art. 90 Cod penal pdeapsa cu închisoare i-a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani și nu va fi executată dacă în această perioadă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

De asemenea, Nițu Andrei Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, la amendă în mărime de 800 unități convenționale, echivalentul a 40.000 lei, pe care în temeiul art. 64 alin. (3¹) Cod penal este în drept să o achite în jumătate, dacă o plătește în cel mult 72 ore din momentul în care hotărârea devine executorie, respectiv în acest caz se va considera că sancțiunea cu amendă este executată integral.

În temeiul art. 84 alin. (3) Cod penal, pedepsele aplicate lui Nițu Andrei urmează a fi executate de sine stătător.

Acțiunea civilă înaintată de către avocatul Sarsaman Grigore în numele părții vătămate Prisăcari Ion a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

A fost admisă parțial acțiunea civilă în partea prejudiciului moral și s-a încasat de la Nițu Andrei în beneficiul lui Prisăcari Ion suma de 10.000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Nițu Andrei la 20.03.2017, în intervalul de timp de la orele 00:10 până la orele 00:30, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Gamurar Alexandru și o persoană neidentificată la moment de organul de urmărire penală, în timp ce se aflau în curtea blocului de locuit amplasat pe str. Salcîmilor 22/3, mun. Chișinău, manifestând un comportament vădit agresiv, încalcând grosolan ordinea publică, i-au numit cu cuvinte necenzurate și i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii, picioarele peste corp și față lui Prisăcari Ion, precum și le-au aplicat multiple lovituri cu pumnii, picioarele și alte obiecte lui Prisăcari Mariana și Dogotari Corneliu, concomitent deteriorând lampa de taxi „14222”, de la automobilul de serviciu al ultimului, de model „Dacia Logan”, cu n/î xxxxx, cauzând astfel daune fizice și morale lui Prisăcari Ion, Prisăcari Mariana și un prejudiciu material considerabil lui Dogotari Corneliu.

Tot el, la 20.03.2017, în jurul orei 00:10 min., aflându-se pe str. Salcîmilor 22/3 mun. Chișinău, acționând de comun acord cu Gamurar Alexandru, i-au aplicat lui Prisăcari Ion multiple lovituri cu pumnii și picioarele în rezultatul cărora ultimul a căzut, respectiv din buzunare i-au căzut telefonul mobil de model „Samsung J2” de culoare neagră cu nr. de IMEI xxxxxx, în care se afla cartela SIM xxxxx în valoare de 3.000 lei și telefonul mobil de model „Samsung J2” de culoare aurie cu nr. de IMEI xxxxx în care se afla cartela SIM xxxxx în valoare de 3.000 lei.

În continuare, el și Gamurar Alexandru, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, în momentul când Prisăcari Ion se afla la pământ, în mod deschis au sustras telefoanele mobile și cu bunurile date, au părăsit locul comiterii infracțiunii, însușind bunurile, prin ce i-au cauzat părții vătămate Prisăcari Ion prejudiciu material în sumă totală de 6.000 lei, ceea ce constituie daune în proporții considerabile.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatului Nițu Andrei, au fost calificate *de drept* în baza art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal – huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșită de o persoană care anterior a săvârșit un act de huliganism și de mai multe persoane, precum și în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal – jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procuror, la data de 30 mai 2018, care a solicitat casarea acesteia, cu

rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-l condamna pe Nițu Andrei în baza:

- art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, la 4 ani închisoare, fără amendă;
- art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, la 3 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial a-i stabili pedeapsă definitivă 5 ani închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A încasa de la Nițu Andrei în beneficiul părții vătămate Prisăcari Ion, prejudiciul material și moral în cuantumul solicitat de ultimul.

În motivarea apelului a fost invocat că:

- instanța de judecată a apreciat corect probele administrate de organul de urmărire penală și examinate în cadrul cercetării judecătorești, însă nu a luat în considerație gravitatea infracțiunilor imputate și nu a stabilit o pedeapsă ce ar duce la corectarea și reeducarea inculpatului Nițu A.;

- instanța nu a ținut cont de faptul că, inculpatul a comis o infracțiune care în conformitate cu art. 16 Cod penal se clasifică ca infracțiune gravă și a mai comis o infracțiune ce se clasifică ca infracțiune mai puțin gravă. Totodată, instanța nu a luat în considerație existența circumstanței agravante la inculpatul Nițu Andrei și anume săvârșirea infracțiunii de către o persoană, care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, deoarece acesta anterior a fost condamnat în baza art. 187 Cod penal - jaf. Mai mult ca atât, inculpatul anterior a fost condamnat și în baza art. 171 Cod penal – viol, astfel acesta fiind anterior condamnat, nu și-a făcut concluziile necesare și a continuat acțiunile infracționale;

- inculpatul Nițu A., fiind condamnat anterior, nu a mers pe calea corectării, nu și-a făcut concluziile necesare, respectiv ignorând încrederea acordată de instanță, din nou la 20.03.2017, a comis infracțiuni din intenție, care atentează la patrimoniul persoanelor și relațiile sociale, una din care se clasifică ca infracțiune gravă;

- inculpatul până în prezent nu a recuperat părții vătămate prejudicial material și moral cauzat în urma acțiunilor sale infracționale, cu toate că a trecut un an și 2 luni de la comiterea infracțiunilor imputate;

- prin sentința adoptată, instanța nu a aplicat inculpatului Nițu Andrei o pedeapsă echitabilă, conform cerințelor art. 75 Cod penal.

3.2 Avocatul Sarsaman Grigore în numele părții vătămate Prisăcari Ion, la data de 21 mai 2018, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Nițu Andrei să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de închisoare, cu excluderea art. 90 Cod penal, invocând că motivele le va expune pe parcurs.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2018, au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința, în partea pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Nițu Andrei recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 ani 6

luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Au fost menținute dispozițiile sentinței în partea condamnării în baza art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal.

Conform art. 84 alin. (1) și art. 87 alin. (2) Cod penal lui Nițu Andrei, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 4 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 800 unități convenționale, ceea ce constituie 40.000 lei, pedepse cumulate ce urmează a fi executate de sine stătător. În rest, celelate dispoziții ale sentinței au fost menținute.

5. În motivarea hotărârii adoptate, instanța de apel a reținut că, starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței, care cuprinde elementele definatorii condamnării, prevăzute de articolul 364¹ alin. (7) Cod de procedură penală, iar probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, au fost obținute legal, fiind admisibile și conforme prevederilor art. 95 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a notat că, faptele săvârșite de inculpat sunt calificate corect conform semnelor componentelor infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. a), b) și art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Cu privire la cererea avocatului părții vătămate de retragere a apelului declarat cu încetarea procedurii de judecată respective, instanța de apel a statuat că, această cerere este scrisă de avocatul Sarsaman G., fără a fi confirmată de partea vătămată Prisăcari Ion. Prin urmare, dat fiind faptul că, cauza în apel s-a judecat în absența părții vătămate, legal citate și nu există consimțământul persoanei în interesele căreia a fost declarat apelul respectiv, se impune respingerea cererii, astfel încât urmând a fi judecat apelul declarat de avocat, în numele părții vătămate, de rând cu cel declarat de procuror.

În partea ce se referă la motivele invocate privind pedeapsa aplicată inculpatului, în opinia instanței de apel, la soluționarea chestiunii respective, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75 și 90 Cod penal, astfel pedeapsa stabilită nu este în limitele legii.

Instanța de apel a considerat că, în speță nu s-au constatat circumstanțe ce justifică suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, aplicate inculpatului, în baza articolului 187 alin. (2) Cod penal, iar prima instanță nu a motivat soluția privind suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilite inculpatului în baza art. 187 alin. (2) Cod penal, astfel încât partea descriptivă nu cuprinde considerente temeinice și legale privind aplicarea art. 90 Cod penal.

Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsa penală în baza art. 187 alin. (2) Cod penal, instanța de apel ținând cont de dispozițiile art. 7, 61 și 75 Cod penal, precum și cele ale art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală a menționat că, deși inculpatul are 2 copii minori, însă infracțiunea prevăzută la art. 187 alin. (2) Cod penal, conform prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal, se atribuie la categoria celor grave. În atare situație, urmează a fi exclusă dispoziția cu privire la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, inculpatul considerându-se pedepsit în baza art. 187 alin. (2) Cod penal

cu închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului în baza art. 287 alin. (2) Cod penal, instanța de apel a considerat ca fiind corect soluționată, aceasta fiind în limitele legii, iar prima instanță motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, respectiv în mod corect a concluzionat că scopul pedepsei în baza normei nominalizate se va obține prin aplicarea amenzii.

Prin urmare, instanța de apel a specificat că, în speță este prezent cazul unui concurs de infracțiuni, pe motiv că inculpatul este declarat vinovat de săvârșirea a două infracțiuni, fără să fi fost condamnat pentru vreuna dintre ele, astfel fiind aplicabile prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal.

În cele din urmă, instanța de apel a stabilit că pedeapsa cu amendă aplicată în baza art. 287 alin. (2) Cod penal și cea cu închisoare numită în baza art. 187 alin. (2) Cod penal, potrivit prevederilor art. 87 alin. (2) Cod penal, urmează a fi executate de sine stătător.

Privitor la motivele invocate de apelanți ce vizează soluționarea acțiunii civile instanța de apel le-a apreciat ca fiind nefondate, deoarece potrivit recipisei scrise de partea vătămată Prisăcari Ion, anexate în cadrul ședinței de judecată în apel, rezultă că prejudiciul cauzat prin infracțiune de către inculpat a fost restituit integral.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar, la data de 03 ianuarie 2019, de către avocatul Pascal Iuliana, în numele inculpatului, care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului ordinar autorul invocă:

- instanța de apel eronat a concluzionat, precum că cererea avocatului părții vătămate cu privire la retragerea propriului apel urma să fie confirmată de partea vătămată, deoarece conform mandatului MA nr. 1132976 eliberat de avocatul Sarsaman Grigore, acesta reprezenta interesele părții vătămate Prisăcari Ion, ultimul care de fapt nu a fost prezent în nici o ședință de judecată, în cadrul instanțelor de fond. Mai mult ca atât, acțiunea civilă formulată în prima instanță, la fel a fost semnată doar de către avocatul Sarsamana Grigore, ca și apelul declarat de ultimul în numele părții vătămate;

- prima instanță a stabilit o pedeapsă echitabilă, ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75 și 90 Cod penal, fiind în limitele legale, totodată opinia separată a unui judecător al instanței de apel este una motivată și bine argumentată, de care urmează să țină cont instanța de recurs;

- instanța de apel urma să țină cont de personalitatea inculpatului, care se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale, este angajat în câmpul muncii, este căsătorit, având la întreținere 2 copii minori de 4 ani și de 10 luni, astfel pedeapsa stabilită de instanța de apel este una inumană și prea dură, deoarece corectarea și reeducarea lui Nițu Andrei este posibilă fără izolarea acestuia de societate;

- însăși partea vătămată a considerat că, pedeapsa stabilită inculpatului de prima instanță este echitabilă și suficientă, iar prin compensarea prejudiciului și achitarea imediată a amenzii a fost restabilită echitatea socială, contribuindu-se la realizarea intereselor victimei;

- în circumstanțele în care inculpatul a conlucrat cu organul de urmărire penală, a făcut declarații, a efectuat confruntări cu participanții la proces, a compensat prejudiciul cauzat, se căiește sincer de cele întâmplate, urmează a fi menținută sentința.

În drept, recursul declarat este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, și a solicitat de a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel just și-a motivat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului.

8. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă a fost corect aplicată legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din cuprinsul recursului declarat, se atestă că apărătorul inculpatului invocă drept temeiuri pentru recurs pct. 6) și 10) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care preved că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Însă, din textul recursului declarat, Colegiul penal lărgit, nu atestă careva motive cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate sub aspectul temeiurilor pentru recurs prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, autorul limitându-se doar la indicarea acestei norme procedurale, la temeiurile de drept al recursului, iar în motivarea acestuia se pune accentul pe dezacordul cu individualizarea modului de executare a pedepsei stabilite inculpatului Nițu Andrei în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, adică criticând soluția instanței de apel, prin care i-a fost exclusă

suspendarea condiționată a executării pedepsei conform art. 90 Cod penal, fără a se ține cont de împrejurările ce-i atenuează pedeapsa aplicată.

Analizând hotărârea atacată a instanței de apel, Colegiul consideră că, motivele invocate de recurent nu sânt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, ce ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării acestei hotărâri judecătorești adoptată, în această cauză.

Colegiului lărgit consideră hotărârea contestată a instanței de apel, ca fiind motivată în concordanță cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel aceasta cuprinzând temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la admiterea apelurilor declarate în prezenta cauză, cu pronunțarea unei noi hotărâri, fiind motivată just adoptarea unei asemenea soluții. Prin urmare, instanța de recurs conchide că, cazuri de casare invocate de recurent prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-au găsit incidența în prezenta speță.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs invocat de către recurent și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în prezenta speță, deoarece instanța de apel și-a motivat corect soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea modului de executare a pedepsei inculpatului, stabilit pentru comiterea infracțiunii de jaf, stipulată la art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

La aplicarea pedepsei inculpatului, în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța a luat în considerare, atât prevederile din alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, cât și prevederile art. 75-88 din Codul penal, ce reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, învederând și prevederile alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, aplicabile la caz. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Aplicându-se pedeapsa în urma judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța, de asemenea, trebuie să ia în considerare și cerințele alin. (2) art. 75 Cod penal, conform cărora o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Opozant alegațiilor recurentului despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Nițu Andrei, pentru comiterea infracțiunii de jaf imputate și anume suspendarea condiționată a executării pedepsei cu o perioadă de probațiune, Colegiul penal relevă că, conform alin. (1) al normei menționate, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează că, prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză nu s-au constatat circumstanțe suficiente ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal în privința inculpatului, deoarece personalitatea acestuia nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență. Din materialele cauzei și anume din cazierul judiciar anexat la dosar (f.d. 196 v. 1) se atestă că, inculpatul anterior a mai fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (2) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită, în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, amendă pe care a achitat-o. De menționat este și modalitatea în care a acționat inculpatul la comiterea infracțiunilor imputate, adică în participație cu alte persoane și cu aplicarea violenței față de partea vătămate și celor ce au fost în preajma lui. Astfel, se atestă faptul că comiterea faptelor de huliganism pentru inculpatul Nițu Andrei, a devenit o deprindere și o modalitate de impunere în societate, iar aplicarea pedepselor neprivative de libertate nu-și

produc efectul, pentru ca ultimul să-și facă concluziile necesare de a nu săvârși în continuare abateri de la prevederile legii penale.

Referitor la alegațiile recurentului privind prezența cumulului de circumstanțe atenuante, ce în opinia acestuia nu au fost luate în considerare de către instanța de apel, Colegiul menționează că, la prezenta speță, acestea nu sunt suficiente pentru ca inculpatul să beneficieze de aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu împrejurările indicate mai sus, ținând cont de faptul că a săvârșit o infracțiune din categoria celor grave și alta ce se clasifică ca una mai puțin gravă, precum și de personalitatea inculpatului, din cazierul judiciar al căruia rezultă manifestări de comportament deviant în societate de la prevederile legale. În ce privește, invocarea prezenței circumstanței atenuante recunoașterea vinei în comiterea infracțiunilor imputate și coroborarea cu organul de urmărire penală, la caz, ca urmare a aplicării procedurii prevăzute de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, aceasta nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică (*a se vedea pct. 35 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 13 din 16.12.2013, Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ CPP de către instanțele judecătorești*).

În atare împrejurări Colegiului penal consideră că, instanța de apel i-a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Cât privește criticile invocate de recurent în partea ce se referă la respingerea nejustificată, în opinia acestuia, a cererii de retragere a apelului de către apărătorul părții vătămate, Colegiul penal lărgit le apreciază ca insuficiente pentru a răsturna hotărârea contestată, dat fiind faptul că în cauza deferită judecării a fost declarat apel și de către acuzatorul de stat, care a invocat argumente întemeiate în vederea excluderii aplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu apelul declarat de către apărătorul părții vătămate, care nu a fost unul motivat în vederea excluderii suspendării condiționate a pedepsei stabilite inculpatului, precum a fost solicitat, indicând că își va expune considerațiunile pe parcurs.

Având ca reper raționamentele expuse, instanța de recurs consideră că, nu a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare în sensul casării deciziei contestate în partea stabilirii modului de executare a pedepsei pentru săvârșirea infracțiunilor imputate lui Nițu Andrei.

Finalmente, Colegiul penal concluzionează că, recursul declarat de către inculpat în prezenta speță, este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Pascal Iuliana în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lu **Nițu Andrei Xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 18 iulie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena